

— כיבוד גקיון כראובן-נון (פאנטום) מושג ערך.

בגראנדה פרקים סדר פעילות: ערכיות, ובשכיעית
ובמוציאי שכיעית, ובמושגי ערך שכך שענה (אנת-
רכיעית - מני פאול עני שפאלית, פקיעית -
טאנן פאול עני שפאלית, ובמושאי שכיעית -
טאנן פאול עני שפאלית, ובמושאי שכיעית -
טאנן פאול עני שפאלית, ובמושאי שכיעית -
(טאנן פאול עני שפאלית, ובמושאי שכיעית -

ובמודאי שביעית ממי שרhot שביעית — אלה גינויו המהיר,
כדי שיכל הנוין למכות בו ולחזיז את נפשו;

ונזקך יהוה אל-מלך בוגר סיני לאקור: דaddr אל-גנ'י: ישראל ואמרתך
אל-הַמֶּלֶךְ קַיִן חֲבָאֵל-הַאֲנָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נָטוּ לְפָנָם וְשָׂכְנָה הַאֲרֶץ שָׁבוֹת
לִיהוּנוּ: שָׁעַנְתִּים מִזְרָחָ שָׂמֶן וְשָׁעַנְתִּים תְּוֹמֵר גְּרָמָה וְאַסְפָּקָה אָתָּה
חַבְיאָתָה: וְשָׁנָה הַשְׁבִּיעָת שָׁבָת שְׁבָחוֹן: תְּהִיא לְאַרְצָה שָׁבָת לִיהוּנוּ
אַדְןָ לֹא תְּחַרְעֵן וְכַרְמֵן לֹא תְּמֹקֵר: אַתָּה סְקִיתָה קָאִירָה לֹא תְּקַצְּרוֹ
וְאַתָּה יְעָגֵל בְּזִקְדָּח לֹא חַבְצָר שְׁגַן שְׁבָחוֹן: תְּהִיא לְאַרְצָה: וְתִימָה שָׁבָת
פְּגַרְץ לְקָם לְאַכְלָה לֹן וְלַעֲזָבָה וְלַאֲמָה וְלַשְּׁכִירָה וְלַתוֹשָׁבָה
תְּהִירִים עַמְךָ: וְלַבְּהַטְאָל וְלַתְּהִיא אֲשֶׁר בָּאַרְצָה יִגְהָה בְּלִיחְבּוֹאָה
לְאַבְלָל: הַגָּה

ר' אבא אמר ר' הונא אמר ר' אסף לאות
לעמד בשעה חכיזו כשעה שדיין עומדת
בקטורה נון דק (מ. 1)

אלאן ייחדו כנין רעה: *ה' (ב')*

שעור תרוכמה: עין יפה – אחד פארקאים. בית שמאי
אוקרים: משלשים. ותגינונית – מטבחים. ותקרה –
מטושים. **אנו תרוכם**

ואמר ריב"ל אין נהנוין בוט של ברכה
לברך אלא למצו עין שאומר טוב עין חזא י"ז
יבורך כי נתן מלחמות לרל אל תיקי יבורך
אלא יברך ואמר ר' ירושע בן לוי מנין שאמרי
ועותה מברין באדי הערין שאמרת כי תנש י"ז
פאה הרשות בעניין כל בעל כנף

(ה) יברך ה' וישמרך ... ויהי ביום
כלות משה, מה כתיב למעלה מן העניין.
ברכת כהנים. ברכת ה', אמר ר' יהושע דסכנין
למה הרבר רומה למלה שקידש את בתו ועשה לה
קידושין גזוליים ושלטה בהם עין רעה. (עבר)
(עמד) המליך להשיא את בתו. מה עשה. נתן לה
קמייע, אמר לה יי' הקמייע הזה عليك כדי שלא
ישלוטך עין רעה עוד. כך כשבא הקב"ה ליתן
תורה לישראל בסיני עשה להם פומבה גדרולה,
כמה שכחוב (שמות כ, יח) וכל העם רוזאים את
הקלות, ולא היו אלא קידושים. כמה שנאמר (שם
יט, י) לך אל העם וקדשתם, ושלטה בהם עין
הרעה ונשתכחו הלווחות. כמ"ש (שם לב, יט)
וישבר אוחם תחת ההר. לא עשו, אלא כיון שבאו
ורשו את המשכן נתן להם הקב"ה את הברכות
תחילה, כדי שלא משולט בהם עין רעה, לפיקד
כתב חיליה יברך ה' ואחר כן ויהי ביום.

(א) בהר סיני, מה עניין שמיטה אצל הר סיני, והלא כל המצוות נאמרו מסיני, אלא מה שמיטה נאמרו כללותה ופרטותיה ודקדוקיה מסיני, אף כrlen נאמרו כללותהן ודקדוקיהן מסיני, כך שנייה בתורה כתנית!. ונראה לי שכפיiorהה: לפי שלא מצינו שמיטה קרענות שנשנחת בערכות מראב במשנה תורה, למדנו שככלותה ופרטותיה כrlen נאמרו מסיני, ובא הכתוב ולימור כאן על כל דבר שנדבר למשה שמסני היי כולם כלותהן ודקדוקיהן וחזרו ונשנו בערכות מראב.

א בהר סיני ונור. נורן מטעם כמה הוציאו כבר פסי
סמכות זו, וכגמץ שרטומיש ו'ל (טש"כ) שמורה, כי גנולוד
הו, אכל פטנט נחלתו כלנו מיהן ופרטומו יתקן פטייע, ערוץ
יש מקוטס נאומל מיע, נמה נט לימד זה טעל שטוחה וו דזיאוק
ולט סמכות רלה זונת לו מחרוזה: אחים זיינע זיינע

הארץ את שפתותיה כל ימי השלמה ואתם בארץ איביכם או משפט
הארץ והרצאת את שפתותיה. כל-זמי השמה תשבת את אשר לא-
שבתה בשפתיכם בשפטכם עלייה:

(לה) את אשר לא שבטה, שבעים שנה של גלות בבל הן היו כשבעים שנות השמיטה ווובל שהיו בשנים שהכעיסו ישובארעם לפני המוקם ארבע מאות ושלשים ותש שנה.

או תרצה הארץ את שכחתה כל ימי
השמה. גלוות בא לעולם וכור וועל שמיטה
הארץ וכו'. שנאמר או תרצה הארץ את
שכחותה. אמר להן הקב"ה לישראל הוואיל ואוי
אתם משפטים את הארץ. היא תשפט אתכם.
מספר ירחים שאין אתם משפטים אותה היא
תשפט מלאיה.

747 - זג מיחות האטירויות גאותה שלא נמטרו

רַע עַזְן וְלֹא דָעַ כִּי חֲקֵר יְבָאֶג וְמַשְׁלִיכֶה. הַפְּטוּרָק הַהֵם מִנְפָרָס וְכַבְדָר לְעַקְמִינָה. זֶה שָׁאָמֵר הַכּוֹנֶב. נְבָל לְחוֹן אִישׁ

קונגרסה קני אונס. נקהל להוון איש רע עין. אוילו סוחרי שביעית, שטחנהלן להעשייר ואין קשפרין את השביעית. ויקברין שפן חמץשרין. אמר קדרוש בריך הוא, מז'ר, חסידן יש לך גאנדר. פון שליא שמר את השמטה, התיילה הקטורה וגנטה קומונו והוא מוכר.

הנִזְקָנָה

דבר נט

**ב' – אג' מיזות עקטוּרָה פַּתְּחָתָה, שֶׁלְאַ נִקְּפָרָה
בְּבֵית דִין, וְאַ גְּרוּתָה שְׂכִיעִית אֲמִים, פָּה**

דיבר בָּא יְלֹעֶלֶם — מנגנת הנורמת לתחום רבת פחתאותין אל פיתוח חאנטורות בטורח שלא נפזרה לפיתח דין — חזינו אובי כרת ומיתה כדי שפט, או היידי' ביטוח בית דין, שפטאות וסדר התראות לא היו יכולות בית הדין לפסוט עליהם דין דין. ובגלל אלה בע הדיבור, מידה בוגר מידה, ועל פירות שבעיות — פירוט זגדלו בשנות השמיטת שעשו בהם סחרות, ולא נתנו בתם קורתהן וכחיתות כטו שוכנוב בחוזקה (ויקרא טה ੧) : תחתיות שבת ואזרע

፲፻፷፭

הנ"ז ו, אל-מלחמות א-ת'ל'ם רג עין ואל-ח'תא ל-סְפָעַתְּיו: כי י-קְרֵב שָׁעָר
"גְּדֻקָּה בְּנֵי הָרָא אֲכִיל וְשִׁמְמָה יָמָר לְגַזְבָּו גְּלָעֵד: פְּתַח אֶלְעָד
מִתְּקִיבָה שְׁתַחַת דְּבָרָן נְצִיפָה: ס. ד'

(ז) אל תלחם, גם בוה בא דרך משל, שאמור שלא יאכל לחם של רע עין, וגם למטעמים שלו לא יתאו: (ז-ח) כי כמו שער בנפשו כן הוא, שכבר בארו הטעיים שניצעות רעות יונאים מעין הרע, שטרשם מפחיתת הנפש המכית ברעת עינו, והם כויקי מות על הדבר המtopic. וכבר הוכרו שבעל עין הרע הביט בקביעות על פת לחם ונמצא בו מות ומשכלה, ולזיא שהשער ריל דבר פגש ונמאס אשר נמצא בנפשו הפנימית בן הוא להלחם, שמקבל השער זהה ונעשה לחם הקליקל, שיאמר לך אכל ושותה, שידמה לך שלא הכנסי בו עין הרע, הן לנו בל עמד, עד שהאכילה תזיק לך עד שתך אשר אכלת. ד. נ. א. ז. ט. ט

(כא) הבדלו מותן העודה הזאת. הם עדות קrho^{*}, שהרי משה ואורון היו עמהם פותח את
בזעך, ומשה חשב כי, העודה הזאת אל כל ישראל אמר, ולפיכך השיב לו: האיש אחד
חטא וועל כל העודה תקצוף^ו, והקב"ה פירש לו מז כי, העודה שנאמר על עדות קrho^{*} זה
חו"ז: העול מסביב למשכן קrho^{*}. ואם כן, העול הוא פירוש, הבדלו. ומה שהוצרך לומר
הבדלו והקב"ה יש בידו לדמיית ולהחיזות ולא היה צריך הבדל אצלנו, שורי יכול הוא
לחות את הגבים ולהציג את היחיד בתוכם, וכמו שאמרנו רז"ל^ו: שנים ושלשה היו
מתכסיין בטלית אחד הנסים מתים והאמצעי נצלול, וכענין שכתוב: יפל מצדך אלף ורבעה
טיטין אליך לא יגש^ו. ואם כן מה צורך לומר, הבדלו. אלא כדי שלא ידבק בהם^{*}
ואעיר הרע שבמכתת הדבר ר' יונתן קתיי ליה

(ח' ל' ק') נברוי כח עושי דברך. בטה הכתוב פדרך א"ר
בשומרי שכיעית הבטח טדרך. כנורג שבכעילים ארט עושא ליו
לשכת אותח לחדר שמא לשאר יסות השנה ורין חסוי מיליה כי
רכמיות בודא והחבי ארטנא ושוחוק יש לך נבר נדרל טוה וא"ת איטט
בשומרי שכיעית נאסר כאן עושי דברך ונא' להן (למיטע) וזה דבר החמש
מה דבר שנא' להן בשומרי שכיעית הבטח טדרך אף דבר האמור
בשומרי שכיעית הדמבע טדרך. **אף ר' ר' ג' ר' ג' ר' ג'**

כדי שלא ידבק

העיר בתחילת דבריו ג'נילן ג'נילן
לברוחן מן העיר כדי דבר כהן ר' יונה
סימן קטן, ת' בשם תשובה מהר"ל, שיש
רבינו אלה ספק לסת שתביה הרט"א ביזה דעה
בוזה. בזידושי רבי עקיבא אמר מבייך דברי

13

כדי שלא ידבק

העיר בתחילת דבריו
ג. ר' י. א. ג. י. א.

12

14

21

(פאלטס קג) נכווּר בְּחַדְשֵׁי דָבָרָו . בַּמֶּתֶךְ הַכֹּתוֹב מִדְבָּר אֶרְז
בְּשָׁמְרוֹרִי שְׁבֻיעִיתֵי הַבְּתוּבָה פְּדָכָר . כְּנוֹגָה שְׁבֻעָלָם אֲדָם עֲשָׂה צָבָעָה לְיוֹן
לְשָׁכָת אַחַת לְחַדְשֵׁה אֲחֵר שְׁמָא לְשָׁאֵר יִמְתָּחָה חַשְׁנָה וְדוֹין חַקְלָיה בַּיּ
כְּרָמִים בְּכִירָה וְוַהֲבוֹ אַרְטָנָנָה וְשַׁחַקְוֹ יְשָׁלֵךְ גְּנוּלָתָה וְאַתְּ אַיִן טָ
בְּשָׁמְרוֹרִי שְׁבֻיעִיתֵי נָאָמָר בָּאָנָן עֲשָׂיָרְבָּדוֹ וְנָאָה לְהַלֵּן (גְּנִיסָה עַז) וְהַדְּכָרָה הַשְׁמִינִי
טָהָר דָּבָר שְׁנָאָה לְחַלֵּן בְּשָׁמְרוֹרִי שְׁבֻיעִיתֵי הַבְּתוּבָה פְּדָכָר אֲפָקָר דָּבָר הַאֲמָרָה
בְּשָׁמְרוֹרִי שְׁבֻיעִיתֵי הַכְּתוּב פְּדָכָר . **אֲפָקָר רַבָּה**

63

וְהַסִּיר יָמֶנֶת

ה' טפרק כל חולי אמר רב ז' עין רב
לטעמה רוכס פליק לכיב קברין עכבר טאי
רעכבר אמר חשען ותשעה בעין רעה ואחד
כבודן ארן

卷之三

64

בכוננות ולכין מל כל קבר וכבר נחלו מוסה מה לך מה
כמוש חס כמן ראה;

14

2

דרכן

סימיא נסעה שהקריבו ישראל נעשה
לנשמע באו ששים ריבוא של מלאי השרת
לכל אחד ואחד מישראל קשו לו שני
בחדים אחד כנגד נעשה ואחד כנגד נשבע
וכיוון שהחטא יישראל ירד מאה ועשרים
ריבוא מלאי חבלה ופירוק שנאכזב
^{בצאתו} ויתנצלו בני ישראל את ערים מהר חורב
עד חמאת בר רניינה בחרוב טענו בחורב
פרק בחורב טענו כדאמרן בדורבן פרקו
רכחיב ויתנצלו בני ישראל וגוי איד יוגן
ובכל וכבה משה גנטמן דטפיך ליה ומשה
יקח את האותל אמר ריל עיחד הקב"ה
^{בצלאלה} להחוין לנו שנאכזב זפורי היישובן ובאו
צון ברכונה ושמה עולם על ראש שמה
שמועלם על ראשם

שמיעולם על ראש

2

כזה' ס בגו' כרךה בק' ב' למן קויה לטלה נכוולא נל כל קומא ולטן.
ה אל יטהנעל ה' חורה וס כח' נס ג' נג' חילך לומין הי' מפער גגה לטלה נטן.
ו' נטע לאס מעתה דסיעו טטו יטהנעל וגאנז לאס נטעו וסיעעה טלחאו געטס וטמאן.

אַתָּה בְּנֵי
בְּנֵי אֶחָד